

Universitätsbibliothek Paderborn

**Westphalia Sancta, Beata Et Pia, Sive Vitæ Eorum Qui sua
sanctitate et piis exemplis Westphaliam illustrârunt**

Complectens eorum vitas, qui certò aut verisimiliter Natione Westphali
reperiuntur cum titulo Sancti aut Beati

Strunck, Michael

Neuhusii, 1715

B. Henricus ex Comite Arensbergensi Religiosus & fundator Ecclesiae
Praemonstratensis in Wedinghusen

urn:nbn:de:hbz:466:1-28481

Westphalia sancta,
sis , quo aliæ Herisiensium reliquiæ everti
tumbis per totū pavimentum templi disper-
sæ fuerunt , nec sine confusione à perillustri
Virginum cœtu iterum collectæ. Clausi
mortalem vitam die 31ma Maji , sepultaq; ei
Herisiæ, ubi ad ejus tumulum, frequentissime
quondam cæci visum, claudi gressum, infirmi
sanitatem, obfessi ab immundo spiritu libera-
tionem accepere.

B. HENRICUS
Comes Arnsbergensis ,
Fundator Cœnobii Wedinghusani.

Refertur cum titulo Beati à Ioanne le Paige in
Biblioth. Præmonstratensi pag. 514. lib. 2. Io-
anne Chrysost. van der Sterre in Natalibus Ss. Or-
dinis Præmonstrat. ad diem 14 Iulii , & Ægidio
Gelenio in fastis Agrippin. sacrис & piis ad ean-
dem diem, ubi de eo ita scribit : In Wedinghau-
sensi juxta Arensbergam cœnobio B. memo-
riæ Henrici Comitis Arnsbergensis, ejusdem
Ecclesiæ Fundatoris &c. Certum est funda-
tionem hujus monasterii ab Henrico factam esse
seculo 12mo : sola difficultas & controversia in-
ter Auctores remanet de anno 1157. Ioannes le
Paige loc. cit. & Christoph. Pilckmannus apud Mi-

ræum

raum in Chronico Præmonstrat. pagina 122 scri-
bunt, hoc anno Wedinghusium ab Henrico condi-
tum. Gamansius apud Bolland. in actis Ss. to. I.
ianuar, in notis post c. 7. vita B. Godefridi Capen-
bergensis pag. 851 putat, hoc anno habitum Præ-
monstratensem ab Henrico suscepit. Gelenius
l. 3. vita S. Engelberti pag. 249 censet, hoc anno
Henricum è vivis abiisse. Causam huic dissen-
sioni videtur præbuuisse defectio Gebhardi Truch-
sessii quondam Colon. Archiepiscopi, cuius impro-
viso in Arensbergiam impetu pleraque istius mo-
nasterii documenta veteresq; tabulae disiectæ ac
dissipatae sunt. Nobis videtur vero similius, quod
monasterium Wedinghusanum excitare cœperit
paulò post initia suscepti regiminis, id est, paulò post
annum 1144, quod vitam Canonicam in eo pro-
fessus sit anno 1157, quod denique beatà morte vi-
tam coronavit anno, ut referunt Nicolaus Scha-
ten, & Turkius in hist. Ms, 1169.

ETiam ab indevoto patre vel avo subinde
Enascitur devotus filius, ab Achazo impi-
pius Ezechias. Nemo in S. Norbertum &
ejus ordinē maiores inimicitias aluit in West-
phalia, quam Fridericus Arensbergicus, co-
gnomento bellicosus. Cœlum, terram, to-
tumq; Acheronta movebat, ut vel B. Gode-
fridi Capenbergensis religiosos animos in-

ter verteret, vel S. Norbertum & ejus sectatores ab istius castri possessione deturbaret. Et tamen vel invitus progeniem è suomet sanguine talem post se reliquit, quæ non sua solum, sed se ipsam quoque spontanea oblatione huic ordini consecraret. Erat is Henricus Comes, Friderici modò nominati ex filio Conrado nepos, ab avi patrisq; turbulentia indole longè remotissimus. Comitatus avit regimen adibat circiter anno 1144, quo ipius pater à Bernardo primo Antistite Paderbornensi post longas finitimarum regionum incursationes prælio victus, vitam interarma & gladios posuit. Initium gubernationis suæ ducebat ab incensa pietate ac timore Domini; cùmq; ex una parte subirent oculos ingentia illa commoda, quæ per idem tempus ab Ecclesia Capenbergensi in regiones vicinas profluebant, ex altera in mentem recurrarent grandes illæ injuriæ, quas à suis progenitoribus ordo Præmonstratensis acceperat, cœpit animo circumspicere, quâ tandem ratione offensas veteres expiare, & huic candissimo cœtui domicilium ponere in suo Comitatu posset. Deligitur locus pro ejusmodi fabrica opportunus, conscribuntur opera, fodiuntur fundamenta, erigitur educiturq;

intra

intra breve tempus florētissimum illud S. Laurentii monasterium, quod in amēno colle in fra Arensbergam positum ad nostram usque memoriam doctrinæ & sanctitatis gloriā non parūm fulsit. Exinde collectis ibidem viris religiosissimis singulari amicitia & affectu conjunctus fuit, tantosq; ex eorum frequenti conversatione ac contubernio progressus fecit, ut paulatim delicias terrestris aulæ despiciatui duceret, nihilq; haberet desideratus, quam exemplo B. Godefridi, cui obnuptias suæ amitæ secundo affinitatis gradu copulatus erat, mundum relinquere, seq; unus Dei famulitio in posterum devovere. Durabant hæc animi vota usque ad obitū lectissimæ conjugis suæ, quam alii cum [a] Miræo Ermengardem, alii verius cum [b] Gelenio Agnetem vocitant: hâc defunctorâ pro libertate obtinenda propediem convolabat ad servitutem Dei, reclinataq; in filium Comitatus gubernandi curâ vitam Canonicam in Ecclesia Wedinghusana complectebatur anno 1157. Vixit ibidem admirabili modestia, paupertate, devotione, humilitate & contemptu rerum omnium, tandemq; meritorum dives

K 5

ad

[a] Miræus in Chron. Præmonstr. pag. 122. [a]
Gelen. l. 3. vita S. Engelberti pag. 249.

ad immortalē in cœlo coronam abiit die [i] 8 vā Januarii, anno, ut ex Schateno & Turcio supra recensuimus, 1169.

[c] Joannes le Paige loc. cit.

B. HENRICUS De Monte Martis, alias di- ctus Henricus senior, ex Ordine Fra- trum Prædicatorum.

Refertur cum titulo Beati à R.P. Friderico Steillio in Ephemer. Dominicano. Sacris ad diem 15 Iulii pag. 59. & Aegid. Gelen. in vita S. Engelberti pag. 109 in fine. Agunt de eodem Anton. Senensis, Thomas Cantipratanus, B. Humbertus de vit. ff. l. 4. c. 13 & 26. Malvenda in Annal. Chron. Ord. in indice BB. Turckius in hist. Ms. & alii, ex quibus uti & Friderico Steillio hæc vita compilata est. Mons Martis, à quo Henrico huic cognomen fluxit, olim Eresburgum, nunc autem Stadberg est, oppidum in finibus Ducatus Westphaliae circiter horis ab urbe Paderbona situm, & ab Irmensula Saxonica fano olim celebre, uti fusiū videre est apud Ferdinandum Fürstenbergium in Monumentis Paderbornensibus à pag. 103. Id cùm Friderico Steillio fuerit incognitum, errore lapsus Montem Martis quæsivit in Ducatu Montium,